

Pridiga nadškofa Rodeta ob prazniku Kristusa kralja,
Ljubljana - stolnica, 23. 11. 2003

Uvod:

Jezus Kristus, kralj veselja. Njegovo kraljestvo se poraja tiho in skrivnostno iz dneva v dan, v srcu ljudi, ki jih milost osvobaja greha in jih podvrže njegovi oblasti. Izvor Kristusove kraljevske oblasti ni moč tega sveta, ampak njegova žrtev na križu: »Ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi«. Po ljubezni, ki ga je privedla na križ, je kralj in središče vseh src. Njegovo je kraljestvo svetosti in milosti, miru in ljubezni.

Pridiga:

Spoštovani člani stolnega kapitelja, dragi bogoslovci, dragi bratje in sestre, na veliko soboto zvečer pri blagoslovu ognja duhovnik okraši velikonočno svečo in medtem izgovarja besede: »Kristus včeraj in danes, začetek in konec, alfa in omega, njegovi so časi in vekovi, njemu slava in oblast vekomaj. Amen.«

V teh besedah je dovršeno izraženo Kristusovo kraljevsko dostojanstvo in njegova kraljevska oblast. O tem smo slišali v prvem in drugem berilu, kakor tudi v evangeliju na današnji praznik Kristusa kralja vesoljstva. Prerok Danijel napoveduje prihod Sina človekovega, ki mu Bog izroči neminljivo in neuničljivo kraljestvo. To kraljestvo se bo razodelo v vsej polnosti šele v prihodnjem eshatološkem času. Razodetje sv. Janeza pa v drugem berilu naznanja slavni prihod Kristusa, ki prihaja sodit vesoljni svet. Tudi to se bo zgodilo šele ob koncu zgodovine. Tedaj – je rečeno – se bodo tisti, ki so Jezusa križali bili po prsih, kot tudi poganski narodi, ki so preganjali njegovo Cerkev. Na koncu se bo torej Bog izkazal kot močnejši od vseh njegovih sovražnikov.

V evangeliju smo slišali pogovor med Pilatom in Jezusom. Pilat vpraša: »Si ti judovski kralj?« Jezus pravi: »Praviš to sam od sebe, ali so ti drugi povedali o meni?« In Pilat z značilnim napuhom latinca vpraša: »Mar sem jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?« Jezus odgovarja, da je njegovo kraljestvo kraljestvo resnice, da je prišel na svet za to, da daje pričevanje o resnici. Kristusovo kraljestvo je torej nekaj posebnega, nekaj kar je povsem drugačno od zemeljskih oblasti in od zemeljskih kraljestev. Njegovo kraljestvo je kraljestvo resnice. Pomislite, bratje in sestre, kaj to pomeni. Kraljestvo resnice. Resnica je neskončno šibka in jo vsaka brutalna sila na tem svetu lahko zanika in potepta. Hkrati pa je nekaj neverjetno močnega in navsezadnje nepremagljivega. Tako je

Jezusovo kraljestvo v tem zemeljskem trenutku. Pomislimo na zgodovino XX. stoletja, ki je za nami, kako je bila resnica teptana, zaničevana in predmet sramotenja. Pomislimo na ideologije, ki so utemeljile na laži. S svojo brutalno močjo so teptale resnico. In vendar je vse to minilo in je prešlo in resnica si polagoma utira pot v srca ljudi in zmaguje. To potrjuje, da je Kristus kralj resnice, gospodar časa, ne na način, kakor čas obvladuje zemeljski vladar. Kristus obvladuje čas s svojo resnico. Predvsem pa se bo Kristusova resnica uveljavila ob koncu časa, ko bo prišel na oblakih neba z vso močjo in slavo in bo uničil vse oblike zla in vsakršno hudobijo. V zgodovini, ki je na videz ena sama zmešnjava proti človeških in škandaloznih iger velesil, je nepreklicno navzoča in dejavna skrivnostna sila, največkrat skrita in težko zaznavna, in to je moč Kristusove resnice.

Bratje in sestre, poklicani smo, da se postavimo na njegovo stran. Poklicani smo, da pričujemo skupaj z njim za resnico, ki je on sam. To pa ni vedno lahko, to pomeni dostikrat tudi trpljenje in celo mučeništvo. Koliko mučencev v desetletjih, ki so za nami. To so mučenci Kristusovi in hkrati mučenci resnice. Če ste brali spomine nadškofa Vovka, vidite, kako je vselej na strani resnice, kako brani resnico in kako na noben način ne odstopa od nje, tudi pod groznimi pritiski. On je pričevalec za resnico, on je mučenec resnice. Mi, ki smo na strani Kristusove resnice, vemo, da bo ta resnica nekoč dokončno zmagala. To upanje nosimo v sebi. To upanje je subverzivno, kajti upanje na končno zmago resnice in pravičnosti destabilizira zemeljsko oblast, relativizira mogočnike, ko razglaša, da so začasni. V relativizaciji sleherne zemeljske oblasti pa je tudi počelo človekove svobode, v tem je izvor resnične demokracije in človekovih pravic, ki jih danes vsaj na papirju svet priznava.

(Avtorizirano F.R., 24.11.2003)

(s. *Rezka Krajnik*)